

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 601.—ΣΙΟΥΔΑΙΟΥ 1888. ΔΕΛΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

Φύλλα τῆς «Ἑστίας» ἀποστέλλονται ὡς δείγμα τοῦ περιοδικοῦ οὐχὶ μόνον εἰς πάντα ζητοῦντα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὃν τινα ἤθελε μᾶς υποδείξῃ πᾶς τις τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἢ ἀνταποκριτῶν ὡς ἀσμενίζοντα εἰς ἀναγνώσμα-
τα τοῦ εἵδους τῆς «Ἑστίας».

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΓ'—ΑΡΙΘ. 653

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ὑπὸ

I. Πανταζίδου.

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ, μυθεστορία Ἰουλίου Κλαρετῆ, μεταφράσεις X. Α.

ΔΥΟ ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ ὑπὸ Ἰωάννου Γ. Φραγκιδά.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

Η ΕΠΑΙΤΕΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ὁ ἐν Κερκύρα κ. Σολομῶν Σαμάμας ἀπέστειλε τῇ Ἐπιτροπῇ δρ. 3000, ἵνα διανεμηθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἑλληνοδικῶν κατὰ τὴν προσεχῇ ἔκθεσιν εἰς τοὺς διακριθσομένους ἐπὶ προῶν γεωργούς καὶ βιομηχάνους ὡς ἑπεται:

1 βραβεῖον ἐκ δραχμῶν	1000
2 βραβεῖα ἐκ 500 δραχ.	1000
4 βραβεῖα ἐκ 250 δραχ.	1000

7 3000

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποδεξαμένη τὴν εὐγενῆ ταύτην δωρεὰν ἔσπευσε νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν δωρητὴν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Τὸ ἔαρ τοῦ 1887 ὁ ἐν Kiel καθηγητὴς Blass ἔρευνήσας μετὰ τοῦ Schröder, τοῦ πρώτου διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει γερμανικῆς πρεσβείας καὶ γνωστοῦ συγγραφέως τῆς Φοινικτικῆς γραμματικῆς τὰ ἐν τῷ παλαιῷ σεραῖῳ (Τόπ καπποῦ σεράτ) ἀποκειμένα ἑλληνικὰ καὶ λατινικὰ χειρόγραφα ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ φιλολογικῷ περιοδικῷ Ἑρμῇ διατριβὴν, περιέχουσαν λίαν ἐνδιαφερούσας πληροφoρίας. Κατὰ ταύτην ὁ ἀριθμὸς τῶν χειρογράφων ἀνέρχεται νῦν εἰς 47, ὧν 40 ἑλληνικὰ καὶ 7 λατινικὰ, φαίνεται δὲ ὅτι ἡ βιβλιοθήκη ἐσυλλήθη ἐν διαφόροις χρόνοις. Ἡ ἐθνικὴ

βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων κέκτηται 15 ἑλληνικὰ καὶ ἐν λατινικῶν χειρογράφων ληφθέντα ἐκ τοῦ σεραῖου ὑπὸ τοῦ Girardin διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Louvois ἐν ἔτει 1687. Τὰ γνωστὰ ἑλληνικὰ χειρόγραφα ἦσαν τότε 200, διεσκορπίσθησαν δὲ μετ' οὐ πολὺ εἰς διάφορα μέρη, ὥστε ὁ Girardin ἐν ἐπιστολῇ πρὸς τὸν Louvois λέγει: «il n'y en reste plus de cette langue dans le serail.» Κατὰ τὴν ἡμετέραν ἑκατονταετηρίδα (1869) ἐδῶρθησαν ὁ Σουλτάνος Ἀβδουλ Ἀζίζ τῷ αὐτοκράτορι τῆς Αὐστρίας 4 χειρόγραφα, αἵτινα τὸ ἐπὶ τὸν ἔτος μετέχθησαν εἰς Βουδαπέστην· ἕτερα 32 λατινικὰ καὶ 3 ἰταλικά ἐδῶρθησαν ὁ Ἀβδουλ Χαμὶδ τὸ 1877 εἰς Πέστην. Ἡ ἀξία τῶν νῦν ἐν τῷ σεραῖῳ ὑπαρχόντων 47 χειρογράφων ἀναγομένων εἰς τὴν 14ην καὶ 15ην ἑκατονταετηρίδα εἶνε σμικρά. Ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Girardin ἐπαναλαμβάνεται τὸ αὐτὸ γεγονός, δηλαδὴ ὑπαρχόντα χειρόγραφα ἐν τῷ σεραῖῳ ἐξαφανιζόμενα ἀντικαθίστανται δι' ἄλλων νέων, φαίνεται ὅτι ἐν τοῖς ὑπολοίτοις χώροις τοῦ οἰκοδομήματος ὑπάρχουσι κιθῶτια πλήρη βιβλίων, πιθανὸν δὲ ὅτι αὐτοὶ ἀπόκειται καὶ ἡ ἀρχαία βιβλιοθήκη τῶν Παλαιολόγων τοῦλάχιστον ἐν λειψάνοις. Καταστροφὴ αὐτῆς ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ Β' εἶνε ἀπίθανος, διότι ὁ ἡγεμὼν οὗτος φίλος τῶν ἐπιστημῶν δὲν ἦτο ἀγνουςτος καὶ ἑλληνικῆς παιδείας. Ἐὰν δὲ ἐν ἔτει 1728 τῷ Γάλλῳ Ἀββῆ Sevén ἐδόθη ἀπάντησις, ὅτι ὁ Σουλτάνος Μουράτ ὁ Δ' (1623—1640) ἐν φανατικῷ παροξυσμῷ κατέκαυσε τὴν βιβλιοθήκην τῶν Παλαιολόγων, εἰκάζεται ὅτι τοῦτο ἦτο πρόφασις τῶν ὑπαλλήλων ὅπως ἀπαλλαγῶσιν αὐτοῦ. Ἄλλ' ὅμως δύναται σκόληκες καὶ σηπεδὼν ἐν τῇ μακρᾷ τῶν χρόνων περιόδῳ νὰ ἐξετέλεσαν τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς.

— Ὁ διάσημος ἐπιστάτης τῆς ἐν Βατικανῷ βιβλιοθήκης Κ. Στεβενσὼν ἐξέδωκεν ἐσχάτως τὰ μέχρι τοῦδε ἀνεκδοτα ὑπομνήματα Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ ἱερὰ ἄσματα τῶν μεγαλυνύμων Κοσμᾶ τοῦ ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

— Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ διεθνoῦς φιλολογικοῦ συνεδρίου, τοῦ συγχροτηθσομένου ἐν Παρίσις τὸ προσεχές ἔτος, ἡ ὁργανοῦσα αὐτὸ Ἑταιρία τῶν Λογίων ἀπεφάσισε νὰ τελέσῃ τὰ ἀποκαλυπτήρια τριῶν ἐπιφανεστέρων Γάλλων ποιητῶν καὶ λογογράφων τοῦ αἵματος, τοῦ Ὁνωρίου Βαλζάκ, τοῦ Ἀλφρέδου δὲ Μυσσῆ καὶ τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ. Τὸ διὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Μυσσῆ ἀναγκαίου ποσὸν ὑπάρχει ἤδη ἔτοιμον καὶ τὸ μαρμάρινον τοῦ ποιητοῦ τοῦ Ρολλῆ ὁμοίωμα γλύφει ἡ σμικρὴ διακεκριμένου γλύπτου. Διὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Βαλζάκ, ὃν προσνήχθησαν δωρεὰν νὰ κατασκευάσῃσι τέσσαρες ἐπιφανεῖς καλλιτέχναι, ἐλλείπει τὸ σμικρὸν ποσὸν τῶν 10,000 δρ. Μόνον ἡ Ἱδρυσις τοῦ εἰς τὸν Οὐγκώ ἀνεγερθσομένου μνημείου εἶνε προβληματικὴ εἰς ἐπὶ, διότι ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ ἀνεγείρῃ μνημεῖον, ἄξιον τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ ποιητοῦ, οὗ ἡ δαπάνη θὰ ὑπερβῇ τὰς 200,000 φρ. ἥδη δὲ ἐκ τοῦ γενομένου ἐράνου συνήχθη μόλις τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου.

— Εἰς Λονδίνον ἀφίκετο ἐπ' ἐσχάτων ἐξ Ἀμερικῆς ὁ καθηγητὴς Γεράχαμ Μπέλλ, ὁ περιώνυμος ἐφευρέτης τοῦ τηλεφώνου, ὅστις μετ' ὀλίγων μέλλει νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τοὺς Παρισίους. Περίγραφα εἶνε τὰ πρῶτα ἐν τῇ ἐπιστήμῃ βήματα τοῦ ἀνδρὸς τούτου. Ὑπῆρξε κατὰ τὴν νεότητά του καθηγητὴς ἐν τινὶ ἐκπαιδευτηρίῳ κωφῶν, ὅπου διεκρίθη ἐπὶ ζήλῳ καὶ ἀφοσίωσει. Συμπαθὴς πρὸς μίαν τῶν μαθητριῶν του δὲν ἐδράδυνε νὰ τὴν νυμφευθῇ, ποθῶν δὲ νὰ τὴν θεραπεύσῃ ἢ τολάχιστον νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἀσθένειάν της ἐποίησε πολλὰ ἐπ' αὐτῆς πειράματα, ἐξ ὧν ὡσηγήθη εἰς τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐφευρέσιν.

— Ὁ ἀποθανὼν πρὸ μικροῦ στρατάρχης Λεμπέρ κατέλιπε, ὡς λέγεται, σημειώσεις καὶ ἀπομνημονεύματα μεγίστης σπουδαιότητος ἀναγόμενα κυρίως εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1870. Ὁ στρατάρχης μέχρι τοῦδε καίπερ βαρεῖαν φέρων εὐθύνην διὰ τὰ συμβάντα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅτε διετέλει ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, οὐδὲν ἀπολύτως ἐδημοσίευσεν πρὸς δικαιολογίαν του. Γνωστὸν ὅτι μετὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ 1870 οὐδεὶς ἐγένετο νέος στρατάρχης ἐν Γαλλίᾳ,